

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਚੌਦਾਂ

ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ: ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਅਤੇ 144,000 ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ਨ

Jeff Pippenger
2024-03-03

ਜਿਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਅੰਸ਼ ਜੋ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਬੱਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਹਬੱਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ-ਵਾਣੀ, ਜੋ "ਹੋਰ ਦੇਰ ਨਾ ਕਰੇਗੀ," ਅਤੇ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੂਰਵਛਾਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ-ਵਾਣੀ ਹੁਣ ਹੋਰ ਲੰਮੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਣ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਹੋਈ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਕਿ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਖਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਦਿਨ ਲੰਮੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿਅਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਮੈਂ ਇਸ ਕਹਾਵਤ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਫਿਰ ਕਹਾਵਤ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣਗੇ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖ, ਦਿਨ ਨੇੜੇ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵੀ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਿਰ ਕੋਈ ਵਿਅਰਥ ਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਚਾਪਲੂਸੀ ਵਾਲੀ ਫਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਬੋਲਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਬਚਨ ਮੈਂ ਬੋਲਾਂਗਾ ਉਹ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ, ਹੇ ਬਾਰੀ ਘਰਾਣੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬਚਨ ਬੋਲਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਇਹ ਵਾਕ ਹੈ। ਫਿਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਕਿ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਵੇਖ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਵਾਲੇ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਉਹ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਰ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੋ ਬਚਨ ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਉਹੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਇਹ ਵਾਕ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 12:21-28.

ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ "ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਅੰਦਰ" ਵਾਲਾ "ਵਿਰਥਾ ਦਰਸ਼ਨ" ਅਤੇ "ਚਾਪਲੂਸੀ ਭਰਿਆ ਸ਼ਕੁਨ-ਕਥਨ" ਨਕਲੀ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਹੈ—ਇੱਕ "ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ" ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼—ਜੋ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਉਹ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨਬੂਅਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਇਹੀ ਹਬੱਕੂਕ ਦਾ "ਵਿਵਾਦ" ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ "ਵਿਰਥਾ ਦਰਸ਼ਨ" ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ "ਉਸ ਦੇ ਵੇਖੇ ਹੋਏ ਦਰਸ਼ਨ" ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਉਹ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨਬੂਅਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।" "ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ" ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੂਤ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, "ਦਿਨ ਲੰਮੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਦਰਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਆਖਿਰਕਾਰ, ਕੀ ਉਸ ਨੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ? "ਵਿਰਥਾ ਦਰਸ਼ਨ" ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਇੱਕ ਵਿਦਰੋਹੀ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਸਦਾ ਹੈਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵੇਖਣ ਲਈ ਅੱਖਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਨਹੀਂ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕੰਨ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਦਰੋਹੀ ਘਰਾਣਾ ਹਨ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 12:1, 2.

ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਇਸ ਤੌਰ ਤੇ ਕਰਾਈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਤਿਆਗੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ—ਅੱਖਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ, ਅਤੇ ਕੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਹੁਣ ਵੀ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਲਾਓਦੀਕੇਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਤਿਰਸਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਉਹ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਉੱਤਰਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਆ ਸੀ, ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਬੋਧਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ; ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ, ਨਾ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਖਦੀ ਹੈ, ਸੁਣ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣੋਗੇ, ਪਰ ਸਮਝੋਗੇ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਵੇਖ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ, ਪਰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਪਾਵੋਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲੋਕ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਮੋਟਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਭਾਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ; ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਸਮਝਣ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਾਂ। ਪਰ ਧੰਨ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸੁਣਿਆ। ਮੱਤੀ 13:13-17।

ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਘਟਨਾ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਤਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਵੇਖਦੇ ਤਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਵੇਖਦੇ ਨਹੀਂ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇਕ ਪੂਰਵੀ ਕੌਮ ਦੀ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘਟਨਾ ਐਸੇ ਹੀ ਹਾਲਾਤ ਬਾਰੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਕਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਯਸਾਯਾਹ ਵੀ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਵਰ੍ਹੇ ਰਾਜਾ ਉਜ਼ਜ਼ੀਯਾਹ ਮਰਿਆ, ਉਸੇ ਵਰ੍ਹੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਅਤਿ ਉੱਠਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਸਤੂ ਦਾ ਪੱਲਾ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਭਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸਰਾਫੀਮ ਖੜੇ ਸਨ; ਹਰ ਇਕ ਦੇ ਛੇ ਪੰਖ ਸਨ; ਦੋ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਢੱਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਢੱਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਨਾਲ ਉੱਡਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ; ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੋ ਪੁਕਾਰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਦੁਆਰ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹ ਹਿੱਲ ਗਏ, ਅਤੇ ਭਵਨ ਧੁੰਦੋਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਤਦ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਹਾਏ ਮੈਨੂੰ! ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ; ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਅਸੁੱਧ ਹੋਠਾਂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਸੁੱਧ ਹੋਠਾਂ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਸਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ, ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ, ਵੇਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਤਦ ਸਰਾਫੀਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉੱਡ ਕੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਦਾ ਇੱਕ ਧਧਕਦਾ ਕੋਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਚਿਮਟੇ ਨਾਲ ਵੇਦੀ ਤੋਂ ਲਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਵੇਖ, ਇਹ ਤੇਰੇ ਹੋਠਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਤੇਰੀ ਬਚੀ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਪਾਪ ਸੁੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੌਣ ਜਾਵੇਗਾ? ਤਦ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਦੇਖ, ਮੈਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਂ; ਮੈਨੂੰ ਭੇਜ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲੋਕ ਨੂੰ ਕਹਿ, ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਤਾਂ ਰਹੋਗੇ, ਪਰ ਸਮਝੋਗੇ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਤਾਂ ਰਹੋਗੇ, ਪਰ ਬੁਝੋਗੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲੋਕ ਦਾ ਦਿਲ ਮੋਟਾ ਕਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਭਾਰੇ ਕਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇ; ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਮਝਣ, ਅਤੇ ਮੁੜ ਆਉਣ, ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਯਸਾਯਾਹ 6:1-10.

ਯਸਾਯਾਹ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਤੇ ਮਸੀਹ—ਇਹ ਸਭ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੁਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ

ਵਿਚਾਰ-ਵਿਮਰਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੱਥਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਧਰਮੀ ਲੋਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਨੂੰ “ਵੇਖ” ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। “ਬੁੱਧੀਮਾਨ” ਲੋਕ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਜੋ ਝਗੜਾਲੂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਨਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਸੁਣਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੂਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਝਗੜਾਲੂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਲਈ ਕੇਵਲ ਹੋਠੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੂਰਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ। ਤਥਾਪਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਉਚਾਰੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ “ਵੇਖਣਗੇ”।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਤਰਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਉੱਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਤਰਨਾ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਉਤਰਨ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਸੰਕੇਤ ਸੀ। ਦੋਨੋਂ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਵਿਆ ਉਤਰਾਈ ਉਸ ਯੁਗ ਦੀ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ; ਯਿਸੂ ਲਈ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਉਸ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਲਈ ਇਹ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਦੋਨੋਂ ਇਤਿਹਾਸ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸੁਮੇਲ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਦਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ:

“1840–1844 ਤੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਭ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੁਣ ਬਲਵਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਦਿਸ਼ਾ ਗੁਆ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਭ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਤੱਕ ਜਾਣੇ ਹਨ।

“ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਧੰਨ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀਆਂ; ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀਆਂ’ [Matthew 13:16, 17]। ਧੰਨ ਹਨ ਉਹ ਅੱਖਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜੋ 1843 ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਵੇਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।”

“ਸੁਨੇਹਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪੂਰੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ; ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ।”

“ਸਾਡੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਜਾਗਰੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇ। ਪਾਪਾਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਸਭ ਨੂੰ ਜਾਗ ਉਠਣਾ ਅਤੇ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣੂ ਕਰਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅੰਤਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਬਚਨ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਹੈ....”

“ਇਹੀ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ—ਕਿ ਅਸੀਂ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੀਨ ਕਰੀਏ, ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਖੋਜੀਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਪਵੇਗਾ।” Manuscript Releases, volume 21, 436–438.

ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ “ਵੇਖ ਅਤੇ ਸੁਣ” ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਉਹ “ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।” ਜਦੋਂ ਯਸਾਯਾਹ

ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਜਾਲੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਵਾਲਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਵੇਖਦੇ ਨਹੀਂ, ਤਦ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਵਧੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਉਹ ਅਵਧੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਫੂਲ ਉੱਠੇਗਾ।” “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ” ਉਸ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਛੇ ਦੇ ਪਦ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ, ਯਸਾਯਾਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਖਿਆ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਹੈ; ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 6:3।

ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੂਤ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ,” ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਯਸਾਯਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅੱਖਾਂ ਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਨਹੀਂ, ਇਹ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

“ਜਦੋਂ ਉਹ [ਦੂਤ] ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜਿੱਤ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਗੀਤ ਮਿੱਠੇ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਤੱਕ ਗੂੰਜਦਾ ਹੈ, ‘ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ।’ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ-ਭਰੀ ਮੁਸਕਾਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਉਹ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਉਸ ਦੀ ਸਰੂਪਤਾ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।” Review and Herald, December 22, 1896.

11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਛਿੜਕਣ ਲੱਗੀ, ਅਤੇ ਹੱਥਕੂਕ ਦਾ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪੁਰਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲਾ ਬਚਨ ਹੁਣ ਹੋਰ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਧਰਤੀ ਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦਰਸ਼ਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਵੇਲੇ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਾਕਸ਼ ਲੂਕਾ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਇਕੀਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਜਦ ਤੱਕ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਟਲ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਟਲਣਗੇ। ਲੂਕਾ 21:32, 33.

ਲੂਕਾ ਅਧਿਆਇ ਇਕੀ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸਨ 70 ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਿੱਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਤੱਕ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਰਣਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਹਿਚਾਣਣ ਵਾਲੀ ਕਥਾ-ਰੇਖਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਉਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਕਥਾ-ਵ੍ਰਿਤਾਂਤ ਲਈ ਦੋ ਅੰਦਰੂਨੀ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਹੋਏ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ “ਪੀੜ੍ਹੀ” ਜਿਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ; ਇਸ ਪੁਕਾਰ ਸੰਦਰਭ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੌਤ ਦਾ ਸਵਾਦ ਨਹੀਂ ਚੱਖਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਟਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਦੇ ਚੇਰ ਵਾਂਗ ਆਵੇਗਾ; ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਡੀ ਘੜਘੜਾਹਟ ਨਾਲ ਲੰਘ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਤੱਤ ਤਪਦੀ ਹੋਈ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਪਿਘਲ ਜਾਣਗੇ; ਧਰਤੀ ਵੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮ ਸੜ ਕੇ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਲ-ਚਲਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ

ਤਤਪਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਕਾਸ਼ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਕਰਕੇ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਤੱਤ ਤਪਦੀ ਹੋਈ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਪਿਘਲ ਜਾਣਗੇ? 2 ਪਤਰਸ 3:10-12।

ਮਸੀਹ ਦਾ ਦੂਜਾ ਆਗਮਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪਾਂਤਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਦੇ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਮੁਸਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਾਪ ਅਤੇ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਖੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਧਰਮੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਵੇਲੇ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਐਲੀਆਹ, ਜੋ ਮੌਤ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਸਮੇਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਜੋ ‘ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਅੱਖ ਝਪਕਣ ਵਿੱਚ, ਅੰਤਿਮ ਤੁਰਗੀ ਦੇ ਵੇਲੇ’ ‘ਬਦਲੇ ਜਾਣਗੇ;’ ਜਦੋਂ ‘ਇਸ ਨਾਸਵੰਤ ਨੂੰ ਅਮਰਤਾ ਧਾਰਣ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ,’ ਅਤੇ ‘ਇਸ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਨੂੰ ਅਭ੍ਰਸ਼ਟਤਾ ਧਾਰਣ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ।’ 1 Corinthians 15:51-53. ਯਿਸੂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਆਵਰਿਤ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਤਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ‘ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਮੁਕਤੀ ਲਈ’ ਆਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ‘ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤਾਂ ਸਮੇਤ’ ਆਵੇਗਾ। Hebrews 9:28; Mark 8:38. ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਉੱਧਾਰਕ ਦਾ ਵਚਨ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਇਕ ਲਘੁਰੂਪੀ ਝਲਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,—ਮਸੀਹ ਰਾਜਾ, ਮੁਸਾ ਪੁਨਰੁੱਠੇ ਪਵਿੱਤਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ, ਅਤੇ ਐਲੀਆਹ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਸੀ।” The Desire of Ages, 421.

ਏਲੀਯਾਹ, ਜੋ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਰਦੇ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਮੁਸਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋ ਵਰਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਛੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਵੀਂ ਮੋਹਰ ਖੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਯੁੱਗਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਘਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਚਿੱਟੇ ਚੋਗੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

“ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਵੀਂ ਮੋਹਰ ਖੋਲੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੇਦੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਗਵਾਹੀ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਘਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਹੋ, ਤੂੰ ਕਦ ਤੱਕ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਂਗਾ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਲਹੂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲਵੇਂਗਾ? ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਚਿੱਟੇ ਚੋਗੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ [ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ]; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹਿਕਰਮੀ ਦਾਸ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਵੀ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ’ [ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 6:9-11]। ਇੱਥੇ ਯੂਹੰਨਾ ਅੱਗੇ ਅਜੇਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਨ।” Manuscript Releases, volume 20, 197.

ਸ਼ਹੀਦ ਇਹ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਬਦਲਾ ਕਦੋਂ ਲਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਸ਼ਹੀਦ ਆਪਣੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੇ ਹੀ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਸੀ। ਚਿੱਟੇ ਚੋਗੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਚਿੱਟੇ ਚੋਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਚੋਗੇ ਕੇਵਲ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਇੱਕ ਸ਼ਹੀਦ ਦੇ ਕਤਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਚੋਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਨੂੰ ਚਿੱਟੇ ਚੋਗੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਕਤਪਾਤ ਵਿੱਚ ਮਰਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਏਲੀਆਹ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੋ ਕੇ ਮਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਸਾ ਵੱਲੋਂ, ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ।

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਨਹੀਂ ਮਰਦੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਉਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮਸੀਹ ਲੂਕਾ ਅਧਿਆਇ ਇਕੀ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਟਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਹ ਜੀਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਹਾਬਿਲ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਉਸ ਵੈਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਸਾਲ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੱਪ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ—ਅਰਥਾਤ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ—ਮੌਜੂਦ ਰਹੇਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਾਪ ਰਾਹੀਂ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਤੀ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਜੁਆ ਉਤਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗਾ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੇਮਨੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਾਪ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਭੜਕ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਹਾਬਿਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਾਇਨ ਨੇ, ਦੁਸਟ ਦੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹਾਬਿਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਤਨਾ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਈ। ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਜੇਹੇ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅਡੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਹੀ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਹੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਯੁੱਗਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਖੁੱਟਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਢੇਰ ਭੜਕਾਏ ਹਨ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈ ਉੱਤੇ ਢਾਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿਰਦਯਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਕਸਾਵਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੈਨਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਵੈਰੀ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦਾ ਹਰ ਸ਼ਹੀਦ ਜੇਤੂ ਹੋ ਕੇ ਮਰਿਆ ਹੈ। ਨਬੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ [ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸੱਪ ਉੱਤੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਬਲੀਸ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ] ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਲਹੂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿੱਤ ਗਏ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੌਤ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਨਾ ਜਾਣਿਆ।” ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 12:11, 9.” ਪੈਟ੍ਰਿਆਰਕਸ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਫੇਟਸ, 77.